

baltic
university
of dance

V Bałtycki Uniwersytet Tańca Gdańsk, 21-27 sierpnia 2000

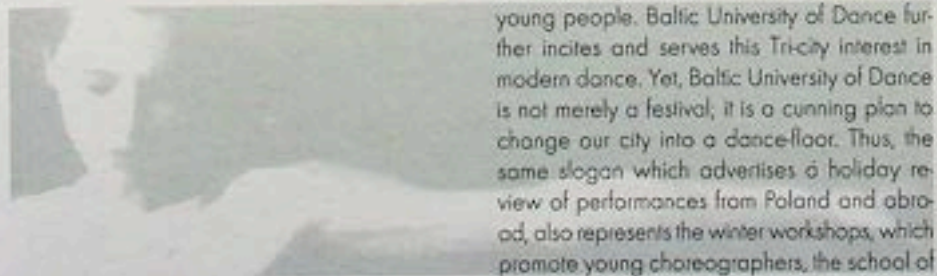
W bogatej panoramie życia artystycznego Trójmiasta taniec współczesny pojawił się niedawno, na początku lat 90. Szybko jednak stał się czymś, o czym myślimy z dumą, co określa naszą tożsamość. Trudno już sobie wyobrazić Wybrzeże bez Teatru Ekspresji, Teatru Dada von Bzdulów czy Gdańskiego Teatru Tańca. A przecież stale rodzą się nowe inicjatywy, w warsztatach technik tanecznych uczestniczą tłumy młodych ludzi. Bałtycki Uniwersytet Tańca tę trójmiejską koniunkturę na taniec współczesny w równym stopniu pobudza, co i chce jej służyć. Bo Bałtycki Uniwersytet Tańca to nie tylko festiwal, to cały chytry plan utanecznienia miasta: dlatego pod tym szyldem oprócz wakacyjnego przeglądu przedstawień z kraju i zagranicy znajdują się także zimowe warsztaty promujące młodych choreografów, szkoła tańca czy coraz częstsze własne produkcje. Wszystko po to, by pojawiające się tu i ówdzie przekonanie o wyjątkowości gdańskiej sceny tańca współczesnego miało realne i efektowne podstawy. A największym dotychczasowym osiągnięciem BUT-a jest przekonanie do tańca współczesnego również władz naszego miasta. Tysiącletni Gdańsk w tańcu współczesnym zasmakował.

Maciej Nowak

5. Baltic University of Dance Gdańsk, 21-27 of August 2000

Within the rich panorama of the artistic life of Tri-city, modern dance appeared not long ago, namely at the beginning of the 90's. However it has quickly become something we are proud of, something that defines our identity. Now it is hard to imagine Gdańsk without the Theatre of Expression, Dada von Bzdulów or Dance Theatre of Gdańsk. Moreover, new artistic movements are still being born and dance workshops are attended by crowds of young people. Baltic University of Dance further incites and serves this Tri-city interest in modern dance. Yet, Baltic University of Dance is not merely a festival; it is a cunning plan to change our city into a dance-floor. Thus, the same slogan which advertises a holiday review of performances from Poland and abroad, also represents the winter workshops, which promote young choreographers, the school of dance and ever so frequent own productions. All this to prove that the common belief in the exceptional character of Gdańsk dance scene is based on strong foundations. However, the biggest achievement of Baltic University of Dance is persuading the authorities of our city to enjoy dance. 1000-year-old Gdańsk acquired taste for modern dance.

Maciej Nowak

Program

22.08. (wt.) 18:00, Teatr Wybrzeże
Aurora Lubos i Leszek Bzdyl (Polska)
Katarzyna Chmielewska i Magdalena Reiter
(Polska)
Teatr Dada von Bzdülów (Polska)

22.08. (wt.) 20:30, Opera Bałtycka
Tero Saarinen & Company Toothpick
(Finlandia)

23.08. (śr.) 18:00, Teatr Wybrzeże
Vincent Dance Theatre (Wielka Brytania)

23.08. (śr.) 20:30, Opera Bałtycka
Mark Sieczkarek Company (Niemcy)

24.08. (cz.) 18:00, Teatr Wybrzeże
Gdański Teatr Tańca (Polska)
Uniwersytet w Calgary (Kanada)

24.08. (cz.) 20:30, Opera Bałtycka
Provincialnye Tancy (Rosja)

25.08. (pt.) 18:00 i 19:30, Aula ASP
Scena Plastikowa KUL (Polska)

25.08. (pt.) 21:00, Centrum Św. Jana
Teatr Dada von Bzdülów (Polska)
Teatr Tańca Benefis (Rosja)
Zespół Tańca Współczesnego (Litwa)
SPA (Estonia)

26.08. (sb.) 18:00, Opera Bałtycka
Produkcja BUT 2000 „Papugaj”
Produkcja BUT 1999 „Wewnątrz ciała”

26.08. (sb.) 21:00, Centrum Św. Jana
Iwona Strupiechowska (Polska)
Fine 5 (Estonia)
Kierunek Teatr (Polska)
Teatr Tańca Aura (Litwa)
Teatr Otwartej Krecji (Polska)

27.08. (nd.) 18:00, Opera Bałtycka
Teatr Cinema (Polska)

27.08. (nd.) 21:00, Centrum Św. Jana
Teatryk Okazjonalny (Polska)
Ilona Trybuta (Polska)
Kino Variatino (Polska)
PO.V.S.TANZE (Rosja)

Bałtycki
Uniwersytet
Tańca

Teatr był nagrodzony na wielu festiwalach zagranicznych. W 2000 roku, za choreografię „Svadebka”, został uhonorowany Złotą Maską - prestiżową nagrodą teatralną. Tatiana Baganova, choreograf zespołu, bierze udział w międzynarodowych projektach we Francji, Niemczech, Hiszpanii i USA. Recenzja: „Estetyka teatru Prowincjonalne Tańce oparta jest na bezpośrednim zaufaniu i zewnętrznym ruchu wychodzącym z poruszeń wewnętrznych. Główna idea znajduje swoją realizację poprzez syntezę muzyki, plastyki, ekspresji, światła i kostiumu. To jest to z czego teatr wychodzi. Zespół jest jedną z pierwszych awangardowych grup w zreformowanej Rosji. Obecnie reprezentuje rosyjską awangardę”. Magazyn Kulturalny, 1999

The choreography is based on Igor Stravinski's work, who himself said that the tradition of Russian dance is an integral part of his music. Stravinski wrote „I aimed at describing Russian peasant wedding deriving from folklore, in another words, without relying on any specific literary text. The wedding procession includes many poetic imaginations from old Slavic ceremonial rites.” Tatiana Baganova preserved the content of Stravinski's original work.

We follow a young couple throughout different stages of their relationship - their getting acquainted, wedding proposal, preparations for the ceremony and, the culmination point - cutting the bride's plait off as a symbol of couple's wedding. The public can witness spontaneous feelings and emotions.

„Provincial Dances” Theatre put its first performance on in 1990. Today the repertoire of the company consists of 12 productions along with independent miniatures. Their performances are syntheses of various European and American dance schools combining choreography, jazz, folk, visual art and dramatics, which create the unique, easily recogni-

zable individual style of the group. The theatre has gained applause as an original avant-garde dance company in Russia and abroad. The troupe cooperates with cultural centres from France, Germany, USA, the Netherlands, Lithuania, and Estonia. The theatre actively collaborates with famous Russian painters, fashion designers, musicians, and composers. The choreographer of the company Tatiana Baganova takes part international projects, and stages shows abroad: in France, Spain, the Netherlands and USA. The theatre has been awarded at festivals in France, England, Germany, Poland, Lithuania, Byelorussia and Netherlands. This year the production „Svadebka” has received Russian National Award „Golden Mask” for best choreography.

Reviews: „Esthetics of Provincial Dances is based on direct trust and outer movements coming from inner motion. The basic idea of the work finds its realization in a synthesis of music, plastic vision and expression, light and costumes. This is what the company is based on. The theatre is one of first avant-garde troupes at post-reform Russia. Now this is the most significant representative of Russian avant-garde”. Culture Magazine, 1999

Scena Plastyczna KUL (Polska / Poland)

tytuł / title: **Wrota / Gates**

reżyseria / director: Leszek Mądzik

muzyka / music: Przemysław Gintrowski

światła / lights: Waldemar Stachur

scenografia / sets: Leszek Mądzik

wykonawcy / performers: Alina Brzeska-Mądzik, Liwia Mądzik, Cezary Figura, Jarosław

Figura, Łukasz Jankowski, Tomasz Koldus, Dominik Mański, Rafał Rogala, Tomasz Sieratko,

Marcin Żminkowski

czas / duration: 40 min.

Recenzje: „Ciemność - normalny, jeśli tak można powiedzieć, element konstruujący teatr Mądzika. Ale nawet w tej ciemności słyszymy, że coś leci nam na głowy. Słyszymy tylko, ale wrażenie jest piorunujące, dotykane prawie. Ten deszcz bebrniący niemal po mózgu powoduje, że jesteśmy w środku. Nigdy chyba jeszcze nie osiągnął reżyser, scenograf, autor tak bardzo porażającego efektu przebywania nas wszystkich wewnątrz tego, co chce nam przedstawić, jesteśmy w centrum działania się, jesteśmy sednem tych „wydarzeń”. Andrzej Molik, „Kurier lubelski”

Scena Plastyczna KUL istnieje od 30 lat. Dala w tym czasie 15 premier. Każda z nich niosła ze sobą ważne przesłanie - zaznaczając jednowyrazowym tytułem - ośią oryginalny i niepowtarzalny kształt plastyczny. Twórcą spektakli - Leszek Mądzik - usuwa wypowiedzieć niewypowiedzianą ludzką rzeczywistość przy pomocy światła, rytmu i nastroju. W swym „kosmicznym” teatrze łączy i rehabilituje zagrzebane w pamięci archetypy, przywracając widzom możliwość przedracjonalnego oglądu świata.

Leszek Mądzik założyciel Sceny Plastycznej KUL, twórca jej piętnastu spektakli, a także autor kilkunastu scenografii w teatrach Polski, Portugalii, Francji i Niemiec. Wykładowca w kilku szkołach artystycznych, profesor poznańskiej ASP. Uczestnik kilkudziesięciu festiwali teatralnych na pięciu kontynentach, laureat wielu z nich - już dawno temu ukochał sobie teatr bez słów. Jak sam twierdzi, źródłem milczenia w jego spektaklach jest głębokie przeświadczenie, iż istnieją dziedziny ludzkiej rzeczywistości, które nie poddają się słowu. Mówiąc o nich nieuchronnie je kaleczymy i zniekształcamy. Można jednak przekazać ich głębię i prawdę stosując odpowiednie środki artystycznego wyrazu.

Recenzje: „Teatr Mądzika mówi bez słów, migotliwie zmiennymi formami, których tajemnice odsłonięta na mgnienie, głęboko oddiskają się swą oryginalnością zarówno na dnie oka widza, jak i na dnie jego duszy. Czarowne wizje artysty odkładają się w podświadomości i niepokoją co drązą sumienia. Ten teatr to eschatologia”. [„Rzeczpospolita”]

„Mądzik, gasząc światło i zmuszając widza do skupienia wzroku na wyrzeźbionych w ciemnościach pejzażach, czyni go absolutnie samotnym. Oglądanie tego teatru jest jak oglądanie wnętrza własnych powiek, na których pozostały jakby kształty z widzialnego świata: zarys sylwetki, okno, rozjarzona lampa. Trwają sekundy, po czym gasną. Spektakle Sceny Plastycznej KUL przedłużają tę sekundę w nieskończoność”. Roman Pawłowski, „Gazeta Wyborcza”

Rewiew: „Darkness - a normal, if one can say so, element building Mądzik's theatre. But even in this darkness we can hear that something is falling down on our heads. We can only hear it, but it is a very intense emotion, almost tangible. This rain, pelting practically on a brain, makes us be in the very middle. Hardly ever has the director, scenographer and author designer reached the effect of our staying in the centre of what he wants to show. We are in the middle of what is happening, we are the heart of these „events” [...] Andrzej Molik, „Kurier Lubelski”

Scena Plastyczna KUL was founded 30 years ago by Leszek Mądzik. Since that time the repertoire of the theatre includes 15 productions. Each of them carries an important message - marked with single word title - and original, specific visual shape.

The creator of the performances - Leszek Mądzik - along with the lights, rhythm and atmosphere tries to express inexpressible human reality. In his „cosmic” theatre he brings back to life and rehabilitates archetypes, which are buried in our mind. Thus he restores the audience the possibility of prerational perception of the world.

Leszek Mądzik the founder of the Scena Plastyczna KUL. The creator of its fifteen performances, author of numerous stage designs in theatres of Poland, Portugal, France and Germany. Fine arts school lecturer and professor at the Poznań Academy of Fine Arts. Participant of dozens of festivals on five continents, the laureate of many of them. Opted for a theatre devoid of words a long time ago. According to him, the reason for silence in his performances is a deep conviction that there exist spheres of human reality which do not succumb to the spoken word. In talking about them, we constantly mutilate and distort them. Their real depth and truth, however can be rendered when the suitable means of artistic expression are applied.

Review: „Mądzik's theatre speaks without words. Twinkling variable forms, which secrets are shown only for a moment, leave the picture deep inside the spectators eyes, at the bottom of their souls. Enchanting artist's visions stay in the subconsciousness and disturb the conscience”. [„Rzeczpospolita”]

„Mądzik, turning the light off, forces the spectator to focus on the landscape, sculptured in the darkness, making them feel absolutely lonely. Watching his theatre is like looking at the inside of our eyelids, with some shapes from the visible world imprinted on them: a silhouette, a window, a sparkling lamp. They exist for a second, then they fade away. Performances of Scena Plastyczna KUL extend this moment into infinity”. Roman Pawłowski, „Gazeta Wyborcza”